

Jak budować dobre relacje między rodzeństwem?

Zbudowanie bezpiecznej więzi między rodzeństwem to spore wyzwanie. Pomoc w tym, by rodzeństwo dogadywało się przez całe życie i mogło na sobie polegać staje się priorytetem, choć nie zawsze udaje się go zrealizować.

Po prostu bądź. By ukształtowała się więź, konieczne jest aktywne przebywanie z drugą osobą, czyli danie szansy na to, żeby dzieci się poznały. W różnych sytuacjach, w rozmowach, śmiechu, grach, wspólnym organizowaniu czasu, planowaniu, a nawet łamaniu ustalonych zasad. To pozwala zaangażować zmysły oraz związać rodzeństwo na poziomie podstawowym.

Co może zrobić rodzic? Gdy widzi, że dzieci w naturalny sposób spędzają ze sobą czas, powinien się usunąć w cień. Nie komentować, nie zapraszać nie przyłączać się, bez potrzeby nie ingerować. Czasami dla dobra sprawy można nawet przesunąć w czasie obiad, czy wspólne wyjście, by niepotrzebnie i zbyt pośpiesznie nie przerywać dziecięcej zabawy.

Bycie jak siostra i brat. Kolejnym poziomem przywiązania jest uświadomienie sobie podobieństw między dwoma osobami. Gdy dziecko zdaje sobie sprawę, że z siostrą i bratem ma wiele wspólnego, wkracza na kolejny etap.

Jak pomóc dzieciom w tym czasie? Dobrze je obserwując i znajdując cechy wspólne, pasje, które je łączą, sposób spędzania czasu, który jest równie miły dla jednej czy drugiej strony. Warto również angażować dzieci do tych samych czynności, planować rozrywkę miłą dla każdego z nich. Dzieci, które mają regularny kontakt ze sobą zaczynają rozumieć, że są razem, tworzą zespół, że jedno od drugiego w jakimś sensie jest zależne.

Wiem, że jestem dla Ciebie ważny. Na tym etapie bezpiecznego przywiązania dziecko czuje się ważne dla drugiej osoby. Czuje, że z rodzeństwem nie tylko tworzy zespół, ale że łączy ich coś więcej niż wspólne spędzanie czasu oraz podobne potrzeby.

Miłość. Choć to zazwyczaj nie przychodzi od razu, zwłaszcza w dojrzałym wydaniu, to z czasem rodzeństwo zdaje sobie sprawę, że relacje je łączące warunkuje miłość. To czas, kiedy dzieci nie są dobre dla siebie, bo rodzice patrzą, bo obawiają się utraty pewnych przywilejów, ale dlatego, że ich zachowanie wyływa z głębszych uczuć, tego co naprawdę kryje się w ich sercu. Dziecko potrafi przeprosić z wewnętrznej potrzeby, przytulić, gdy siostrze lub braciszki dzieje się krzywda, gdy czuje się samotny.

Znam cię jak siebie. Na tym etapie przywiązania dziecko czuje zaufanie do rodzeństwa, przynależność, miłość, wspólnotę. Ma na tyle poczucie przywiązania, że nie ma oporów, by zdradzić drugiej osobie ważne dla siebie informacje. To etap, na którym można dzielić się własnymi lękami, pragnieniami, marzeniami, planami.

Rodzice mogą pomóc w tym zakresie dzieciom, mądrze wspierając ich rozwój, traktując je sprawiedliwie, ucząc je komunikacji, wspierając pozytywne relacje, angażując siły do tworzenia ciekawych rodzinnych wspomnień, jak również pozwalając dzieciom na współpracę.

Warto pamiętać...

- relacje między rodzeństwem w dużym stopniu zależą od wychowania ich przez rodziców,
- najgorsze co można zrobić to faworyzowanie jednego z rodzeństwa i stawianie go za wzór innym,
- dzieci są bardzo wyczulone na sprawiedliwość i wszelkie oznaki nierównego traktowania są dla nich bardzo bolesne, staraj się zaspokajać potrzeby każdego z dzieci,
- do każdego dziecka należy podchodzić indywidualnie. Mimo pokusy stosowania tych samych metod, zazwyczaj nie warto tego robić, bo życie pokazuje, że to, co sprawdza się w przypadku jednego, zupełnie nie zdaje egzaminu w odniesieniu do drugiego,
- dzieci kłócą się ze sobą, często naśladując zachowanie rodziców. Pomyśl o tym...
- zamiast bawić się z dziećmi w „kto pierwszy...”, co zachęca do niezdrowej rywalizacji i niezgody, lepiej angażować dzieci w działania polegające na współpracy.